

स्वाती

भागिन्यः । इत्यमरः । २ । ६ । ३२ ॥ (यथा, मनुः । ३ । १४८ ।

“मातामहं मातुलञ्च स्वस्रोयं श्वशुरं गुहम् ।
दोहित्रं विटपतिं बन्धुमल्लिग्याण्यौ च
भोजयेत् ॥”

स्वस्रोया, स्त्री, (स्वशुरपत्यं स्त्री । स्वशु + श्च ।
टाप् ।) भागिन्यो । (यथा, मनुः । ११ । १७२ ।
“पैतृष्वस्रोयं भागिनीं स्वस्रोयां मातुरेव च ।
मातुश्च भ्रातृस्त्वनयां गत्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥”)
स्वात्पादः, पुं, (स्वात्पादः न्यायशास्त्रप्रवर्तयिता ।
तस्येदमित्यर्थः । आत्पादं न्यायशास्त्रं सुष्ठु भाष्य
पादं प्रधीते इति भाष्य ।) नयायिकः । इति
जटाधरः ॥

स्वाक्षरः, पुं, (स्वस्य भवराशि यश्च ।) स्त्रीया-
क्षरः । सही इति दस्ताखत इति च पारस्व-
भाषा ॥

स्वागतं, स्त्री, (सुखेनागतमिति ।) कुशलप्रश्नः ।
इति हारावली ॥ (यथा, कुमारः । २ । १८ ।
“स्वागतं स्वानधिकारान् प्रभावेरवलम्ब्य वः ।
युगपद्युगबाहुभ्यः प्राप्तेभ्यः प्राज्यविक्रमाः ॥”)
सुखेनागतं स्वनागतञ्च ॥ (सुष्ठु आगते, त्रि ।
यथा, मनुः । ४ । २२६ ।

अद्वयेष्ट्यं पूर्तञ्च नित्यं कुर्यादतन्द्रितः ।
अज्ञाकृते ह्यत्रये ते भवतः स्वागतेर्धनैः ॥”)

स्वाङ्गिकः, पुं, मार्दङ्गिकः । इति शब्दरत्नावली ॥
स्वाच्छन्दः, स्त्री, (स्वच्छन्द + षञ् ।) स्वच्छन्दस्य
भावः । स्वच्छन्दता । स्वच्छन्दशब्दात् षण्प्रत्य-
येन निष्पन्नम् । (यथा, मनुः । ३ । ३१ ।

“ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्त्वा कन्यायै चैव शक्तिः ।
कन्याप्रदानं स्वाच्छन्द्यादासुरो धर्मो उच्यते ॥”)
स्वातन्त्र्यं, स्त्री, (स्वतन्त्रस्य भावः । स्वतन्त्र + षञ् ।)
स्वतन्त्रस्य भावः । यथा,—

“पिता रक्षति कौमारे भर्ता रक्षति यौवने ।
पुत्रश्च स्वयिरे रचेत् न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥”
इत्युद्वाहृतत्त्वम् ॥

“सौदायिके सदा स्त्रीणां स्वातन्त्र्यं परि-
कौर्त्तितम् ॥”
इति दायतत्त्वञ्च ॥

स्वातिः, स्त्री, सूर्यपत्नीविशेषः । यथा,—
“मन्त्रा तु यमकालिन्दौरेवन्तमनुदस्रसुः ।
वसरेणुर्महावीर्या स्वातिः सूर्या सुवर्चला ।
मरण्युर्मयी त्वाष्ट्रो प्रिये चैते विवस्वतः ॥”
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वज्ञः । इति धरणिः ॥

स्वातिः, पुं, स्त्री, (स्वेनैव शततीति । शत +
स्वाती, इम् । वा डीष् ।) अग्निन्यादिमस-
संघितिनचचान्तर्गतपञ्चदशमनक्षत्रम् । इत्यमरः ।
३ । ५ । ३८ ॥ इत्या स्वाती श्रवणा अक्षौवे ।
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ स च कुङ्कुममण्डशरश्च-
तरेकतारकः । अस्याधिदेवता पवनः । यथा,
“कुङ्कुमारुणतरेकतारके
वायुमे सुदति मौलिमागते ।

स्वादुः

शायकाश्चरचराश्चः कला-
चञ्चलाश्च जगदुर्मगोदयात् ॥”
दं ३ । १५ । इति कालिदासकृततराविलम्ब-
निरूपकग्रन्थः ॥ तस्य रूपं विदुमप्रबालसह-
यम् । इति सुहृत्तर्षितामणिः ॥ तत्र जात-
फलम् ।

“कन्दर्पकूपप्रभया समितः
कामाज्जनप्रौतिरतिप्रसन्नः ।
स्वातिः प्रसूतौ यदि नित्यं स्वात्
महामतिः प्राप्तविभूतियोगः ॥”
इति कौटोप्रदीपः ॥

स्वादः, उभौतिलिङ्गोः । इति कपिकल्पद्रुमः ॥
(भा०-धात०-मक०-सेट् ।) दन्त्यादिः । प्रीतिः
प्रीतिकरणम् । लिट्प्रसोपादानम् । ऊ ।

“अपां हि दृष्ट्वाय न वारिधारा
स्वादुः सुगन्धिः स्वदते तुषारा ।”
इति श्रीहर्षः ।

“स्वदते विविधास्वादं स्वादते च रसायनम् ॥”
इति हज्जायुधः । इति दुर्गादासः ॥
स्वादः, पुं, (स्वाद + षञ् ।) रसग्रहणम् । (यथा,
कथासरित्सागरे । ६५ । १४१ ।

“सभार्यः स तदा भुङ्क्ते सक्तं ज्वणवर्जितान् ।
अन्यस्यान्नस्य बुबुधे नैव स्वादं स जातचित् ॥”
प्रीतिकरणम् । इति स्वादधातोर्लप्रत्ययेन
निष्पन्नः ॥

स्वादनं, स्त्री, (स्वाद + षट् ।) प्रीतिकरणम् ।
रसग्रहणम् । स्वादधातोर्लप्रत्ययेन निष्प-
न्नम् ॥

स्वादितः, त्रि, प्रीतिः । आस्वादितः । इति स्वाद-
धातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

स्वादुः, पुं, (स्वद आस्वादने + “क्त्वापाजोति ।”
उणा० १ । १ । इति उण् ।) मधुररसः ।
यथा,—

“मधुरस्तु रसव्येष्टो गुणः स्वादुर्मधूलकः ।”
इति हेमचन्द्रः ॥

गुडः । यथा,—
“गण्डोलं स्वात् गुडः स्वादुः ।”
इति त्रिकाण्डशेषः ।

जीवकौपधिः । यथा,—
“इक्ष्वाङ्गो मधुरः स्वादुः प्राणकश्चिर-
जीवकः ।”
इति जटाधरः ॥

सुगन्धिद्रव्यमेदः । तत्पर्यायः । मधुरसारः २
सुधूमः ३ गन्धधूमजः ४ । अस्य गुणाः । कटु-
त्वम् । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । सधुमामोदत्वम् ।
वातनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुः, स्त्री, (स्वद + उण् ।) द्राक्षा । इति
स्वाहीशब्दटीकायां भरतः । २ । ४ । १०७ ॥

स्वादुः, त्रि, (स्वद + षञ् ।) इष्टः । मनोज्ञः ।
मधुरः । मिष्टः । इत्यमरमेदिन्यौ । ३ । ३८४ ॥
(तदुक्तम् । यथा,—

“स्वाह्वं सृष्टं पयोदधियुतं ये भुञ्जते मानवा

स्वादुफ

स्वेषामिन्द्रियनिग्रहो यदि भवेद् पङ्कस्तरित्
सागरम् ॥”)

स्वादुकण्टकः, पुं, (स्वादूनि कण्टकानि यस्याः)
विकटतटञ्च । गोचुरकः । इत्यमरः । २ ।
४ । ३७ । २ । ४ । ८८ ॥ विकण्टकहञ्चः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (विकटतटार्थे पर्यायो यथा,
“विकटतो सुवाहचो यन्त्रिषः स्वादुकण्टकः ।
स एव यज्ञहञ्च कण्टको व्याघ्रपादपि ॥”
गोचुरकार्थे पर्यायो यथा,—

“मधुरः चुरकाऽपि स्वात् त्रिकण्टः स्वादु-
कण्टकः ।

गोकण्टको गोचुरको वनशृङ्गाट इत्यपि ॥
पल्लवा श्रद्धंष्टा च तथा स्वादिचुर्गन्धिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

स्वादुकन्दा, स्त्री, (स्वदुः कन्दो यस्याः ।)
विदारो । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्याः
पर्यायः ।

“विदारो स्वादुकन्दा च सा तु क्रोद्धी सिता
सूता ।

इक्षुगन्धा क्षीरवल्ली क्षीरशृङ्गा पर्यास्त्रिनी ।
वराहवदना गृष्टिवदरेत्यापि कथ्यते ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
स्वादुका, स्त्री, (स्वादूना रसेन कायतीति । कै +
कः ।) नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुखण्डः, पुं, (स्वादुः खण्डो यस्याः ।) गुडः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ मधुरभागश्च ॥

स्वादुगन्धा, स्त्री, (स्वादुर्गन्धो यस्याः । भूमि-
कुशाण्डः । इति जटाधरः ॥ रत्नशोभाञ्जनः ।
इति रत्नमाला ॥

स्वादुधन्वा, [न] पुं, (स्वादु धनुयस्य ।) काम-
देवः । इति कैचित् ॥

स्वादुपर्णी, स्त्री, (स्वादूनि पर्णानि यस्याः । डीष् ।)
दुग्धिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्याः
पर्यायः ।

दुग्धिका स्वादुपर्णी स्यात् क्षीरा विक्षीरिणी
तथा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
स्वादुपाका, स्त्री, स्वादुः पाको यस्याः ।) काक-
माचो । इति राजनिर्घण्टः ॥ (काकमाचौ-
शब्देऽस्या विषयो ज्ञातव्यः ॥)

स्वादुपिण्डा, स्त्री, (स्वादुः पिण्डो यस्याः ।)
पिण्डखण्डौरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुपुष्पः, पुं, (स्वादूनि पुष्पाणि यस्याः ।) कटभी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायोऽस्य यथा,—

“कटभी स्वादुपुष्पश्च मधुरैः कटभरः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

स्वादुफलं, स्त्री, (स्वादूनि फलानि यस्याः ।) वदरी-
फलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वादुफला, स्त्री, (स्वदु फलं यस्याः ।) कोलिः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (द्राक्षा । तत्पर्यायो
यथा,—

“द्राक्षा स्वादुफला प्रोक्ता तथा मधुरसापि च ।